

[Hans Hansen (Rørby).]

ved direkte Salg. Det kunde næsten synes, som om Roedyrkerne selv mener, at der er Tab ved at opretholde Ordningen. Hvis Roedyrkerne virkelig mener det, hvad er det saa, der gør, at man beholder denne Ordning? Det kan næppe være af Hensyn til Forbrugerne og næppe af Hensyn til Arbejderne. Jeg har allerede før anført, at Ordningen koster Forbrugerne omkring 46½ Mill. Kr. om Aaret. Arbejderne faar en Løn paa ca. 15 Mill. Kr., og det koster Forbrugerne 46½ Mill. Kr. at fremskaffe disse 15 Mill. Kr. Der kan ikke være Tale om, at andre end Roedyrkerne selv kunde ønske at opretholde Ordningen. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen rimelig Begrundelse for at fastholde Sukkerordningen, naar Roedyrkerne selv siger, at der er Tab ved at opretholde den. Jeg synes, det vilde være god Logik, om Handelsministeren stillede Forslag om, at denne Sukkerordning hurtigst muligt ophævedes.

Naturligvis vil vi stemme imod Bondepartiets Ændringsforslag om at angribe Sukkerfonden, fordi vi mener, at Sukkerfonden reelt tilhører Forbrugerne, som har betalt for store Priser for Sukkeret; derigennem opretholdes Sukkerfonden. Hvad angaar Afstemningen ved tredje Behandling, vil vi, som sædvanlig, stemme imod denne urimelige Fordyrelse af en Forbrugsvare som Sukker.

Clausager: Jeg kan godt give det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen Ret i, at Sukkerroedyrkning, selv om det er en af Landbrugets bedste Grene, ikke er nogen særlig fed Forretning. (*Oluf Pedersen:* Naah!) Ja, det ved jeg godt, der er mange, der tror, men det er nu imidlertid ikke Tilfældet, og i alt Fald er den det da slet ikke i Sammenligning med visse af de beskyttede Erhverv herhjemme. Men jeg vil ikke desto mindre sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, at det kan jo ikke hjælpe meget at være mere katolsk end Paven selv. Naar Sukkerroedyrkerne har erklæret, at de vilde være tilfredse, hvis de kunde faa Halvdelen af det, der kommer til at mangle i fuld Tantième, af Sukkerfonden, og Handelsministeren har afvist dette lille Krav, kan det nok ikke nytte noget at stille Krav om det dobbelte.

Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at i det Øjeblik Roedyrkerne fik den fulde Tantième, vilde vi have Sagen med Fabrikkerne lige ind paa Livet. Det gaar nemlig saadan til, at naar den faste Pris er betalt for Roerne, og Fabrikkens Udgifter er

dækket, og Fabrikken har faaet 5 pCt. af sin Aktiekapital, og der falder 30 Øre i Tantième, saa har Fabrikken Krav paa 1 pCt. Nu ved jeg godt, at dette Krav om 1 pCt. kommer bag efter Dyrkernes Tantième paa 30 Øre, men er den faldet, saa melder Spørgsmaalet om Fabrikkerne sig. Jeg er tilbøjelig til at sige, at hvis Handelsministeren vilde være gaaet med til, hvad jeg jo vilde have ønsket, at tage lidt af Sukkerfonden og imødekomme Roedyrernes beskedne Ønske, saa havde det vist ogsaa været nødvendigt at give Fabrikkerne noget, der stod i Forhold dertil, ikke en hel Procent, men noget, der stod i Forhold til det, man har taget af Sukkerfonden til at forhøje Tantièmen med.

Som sagt, jeg tror ikke, det kan nytte noget med det Forslag. Da vi har faaet Afslag paa dette Krav fra Sukkerroedyrkerne, vil vi afholde os fra at stemme om det Forslag, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har stillet, og lade det blive en Sag mellem Ministeren og ham. Vi har faaet det lille Krav, som vi har stillet paa Dyrkernes Vegne, afvist, og dette her bliver vel ogsaa afvist.

Grønning: Jeg kan fatte mig meget kort, idet jeg helt kan henvise til den Fællesbetænkning, som Venstre og Konservative har afgivet.

Med Hensyn til det stillede Ændringsforslag kan jeg sige, at de Ønsker, vi har givet Udtryk for i Betænkningen, helt og fuldt er i Overensstemmelse med Dyrkernes Ønsker og Krav, og derfor kan der ikke være nogen Anledning for os til at forhøje disse Krav paa den Maade, det er sket ved Bondepartiets Ændringsforslag, saa meget mere som alle efter den forudgaaende Forhandling ved, at der ikke er nogen som helst Mulighed for at faa det vedtaget.

Dernæst vil jeg gerne sige dette, at der i hele Sukkerspørgsmaalet er tre Parter: Arbejderne, Dyrkerne og Kapitalen. (*Afbrydelse:* Forbrugerne!). Forbrugerne, vel, men Forbrugernes Interesser er varetaget derved, at Danmark har den laveste Sukkerpris i Europa. Der er altsaa tre Parter, og deraf har Arbejderne faaet fuld Pris. Det er der ikke noget at sige til. Men det, der er noget at sige til, er dette, at man, efter at have forhandlet paa Basis af den fulde Pris, de 2 Kr. 50 Øre, og Uheldet saa støder til, som det er sket her i dette Aar, nægter at give Dyrkerne den Smule Efterbetaling, som de har ønsket at faa. Det er erkendt ogsaa af Handelsministeren, at Pengene er Landbrugets, og Ministeren er